

Zadeva C-312/04

Komisija Evropskih skupnosti

proti

Kraljevini Nizozemski

„Neizpolnitev obveznosti države – Lastna sredstva Skupnosti – Nezaključeni zvezki TIR – Postopki, namenjeni pobiranju carin pri uvozu – Nespoštovanje – Neopravljen prenos ustreznih lastnih sredstev in neplačilo zamudnih obresti“

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 5. oktobra 2006 I - 9927

Povzetek sodbe

1. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Obveznost držav članic – Lastni viri Evropskih skupnosti*
(Uredba Sveta št. 1552/89, člen 3)

2. *Prosti pretok blaga – Skupnostni tranzit – Prevozi na podlagi zvezkov TIR (Uredba Sveta št. 719/91, člen 10(3); Uredba Komisije št. 1593/91, člen 2(2))*
3. *Lastni viri Evropskih skupnosti – Določitev in dajanje na razpolago s strani držav članic (Uredba Sveta št. 1552/89, člena 2 in 6)*

1. Člen 3 Uredbe št. 1552/89 o izvajanju Sklepa št. 88/376 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, ki zadeva dolžnost držav članic, da dokazila o določitvi pravice in dajanju lastnih sredstev na voljo hranijo, ne določa zastaralnega roka za izterjavo lastnih sredstev, temveč države članice zgolj zavezuje, da ta dokazila hranijo v določenem najkrajšem roku. Uporaba izraza „najmanj“ v zvezi z rokom hranjenja potrjuje dejstvo, da namen zakonodajalca Skupnosti ni bil določiti zastaralni rok.
2. Iz povezanih določb člena 10(2) Uredbe št. 719/91 o uporabi zvezkov TIR in zvezkov ATA kot tranzitnih dokumentov v Skupnosti, člena 2(1) Uredbe št. 1593/91 o določbah za izvajanje Uredbe št. 719/91 in člena 11(2) Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR je razvidno, da je treba zahtevo za plačilo carinskih dolgov, ki so zapadli zaradi nepravilnosti, storjenih ob takem prevozu, če postopek ni bil zaključen, vložiti najpozneje tri leta po datumu prevzema zvezka TIR, ta rok pa se podaljša na štiri leta v primeru, ko je bilo potrjeno o podaljšanju pridobljeno z goljufijo. V skladu s členoma 10(3) Uredbe št. 719/91 in 2(2) Uredbe št. 1593/91 se ta roka uporabljata tako za imetnika kot za zavarovalno združenje.

Zato je tožba zaradi neizpolnitve, vložena po izteku tega roka, dopustna.

(Glej točko 32.)

Vendar je treba, ker je namen člena 2(1) Uredbe št. 1593/91 zagotoviti enotno in

skrbno uporabo zadevnih določb glede izterjave carinskega dolga z namenom hitrega in učinkovitega dajanja na voljo lastnih sredstev Skupnosti, obvestilo s stani pristojnih organov imetniku zvezka TIR in zavarovalnemu združenju o kršitvi ali nepravilnosti v vsakem primeru predložiti, kakor hitro je mogoče, in sicer takoj, ko so carinski organi izvedeli za to kršitev ali nepravilnost, torej morebiti veliko pred iztekom najdaljših mogočih rokov enega leta oziroma v primeru goljufije dveh let iz člena 11(1) Konvencije TIR. Iz enakih razlogov je treba zahtevek za plačilo v smislu člena 11(2) iste konvencije poslati takoj, ko carinski organi to lahko storijo, torej, glede na okoliščine primera, pred iztekom dveletnega roka od obvestila o kršitvi ali nepravilnosti zainteresiranim strankam.

opravi takoj, ko je dolžnik znan in ko pristojni upravni organi lahko izračunajo znesek pravice, ob upoštevanju vseh predpisov Skupnosti s tega področja, torej v obravnavanem primeru Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, Uredbe št. 719/91 o uporabi zvezkov TIR in zvezkov ATA kot tranzitnih dokumentov v Skupnosti, Uredbe št. 1593/91 o določbah za izvajanje Uredbe št. 719/91 ter Carinske konvencije o mednarodnem prevozu blaga na podlagi zvezkov TIR. Tako je treba za obvestilo v smislu člena 2 Uredbe št. 1552/89 šteti zahtevek za plačilo na podlagi člena 11(2) Konvencije TIR.

(Glej točke od 52 do 55.)

3. V skladu z besedilom člena 2(1) Uredbe št. 1552/89 o izvajanju Sklepa št. 88/376 o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti se pravica Skupnosti do lastnih sredstev določi „takoj“, ko pristojni organi dolžnika obvestijo o dolgovanem znesku, to obvestilo pa se

Poleg tega člen 6(2)(a) in (b) Uredbe št. 1552/89 države članice obvezuje, da vknjižijo pravice, „določene v skladu s členom 2“ iste uredbe, najpozneje prvi delovni dan po 19. dnevu drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bila pravica določena, bodisi na račun A bodisi – če so izpolnjeni določeni pogoji – na račun B.

Zato morajo države članice določiti pravico Skupnosti do lastnih sredstev takoj, ko lahko njihovi carinski organi izračunajo znesek pravic, ki izhaja iz carinskega dolga, in določiti dolžnika

ter te pravice knjižiti na račun v skladu s členom 6 Uredbe št. 1552/89.

(Glej točke 58, 60 in 61.)